



Bruksela, 16 kwietnia 2021 r.
(OR. en)

7914/21

COASI 58	COMPET 255
ASIE 18	EDUC 124
CFSP/PESC 379	RECH 156
WTO 109	CULT 25
TRANS 215	RELEX 326
ENER 121	OCDE 8
ENV 233	CCG 23
CLIMA 77	AVIATION 83
COHAF 35	FIN 297
DIGIT 47	FISC 63
MARE 10	TOUR 23
COEST 92	MIGR 70
ASEM 6	COVID-19 153
CYBER 99	ATALANTA 9
DEVGEN 74	EUMC 77
SUSTDEV 42	COPS 142
ECOFIN 350	

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	16 kwietnia 2021 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	7695/21 + COR1
Dotyczy:	Unijna strategia współpracy w regionie Indo-Pacyfiku – Konkluzje Rady (16 kwietnia 2021 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, zatwierdzone w procedurze pisemnej 16 kwietnia 2021 r.

Konkluzje Rady w sprawie**unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku**

1. Rada uważa, że UE powinna wzmocnić swoje strategiczne zainteresowanie, obecność i działania w regionie Indo-Pacyfiku, mając na celu przyczynienie się do stabilności, bezpieczeństwa, dobrobytu i zrównoważonego rozwoju tego regionu w oparciu o propagowanie demokracji, praworządności, praw człowieka i prawa międzynarodowego.
2. UE zamierza silniej zaangażować się jako współpracujący partner w regionie Indo-Pacyfiku, wnosząc wartość dodaną w relacje ze wszystkimi tamtejszymi partnerami. UE i jej państwa członkowskie podjęły już szeroko zakrojone wspólne działania w regionie, aktywnie uczestnicząc w zapewnianiu pomocy rozwojowej i humanitarnej, przeciwdziałając zmianie klimatu, utracie różnorodności biologicznej i zanieczyszczeniu, zawierając ambitne umowy o wolnym handlu oraz przyczyniając się do przestrzegania prawa międzynarodowego, w tym praw człowieka i wolności żeglugi. Współpraca z tym regionem ma kluczowe znaczenie dla realizacji oengetowskich celów zrównoważonego rozwoju. UE i państwa regionu Indo-Pacyfiku łączy również wspólne zadanie, jakim jest niwelowanie katastroficznych, zarówno dla ludzi, jak i gospodarki, skutków kryzysu związanego z COVID-19 w wielu krajach, a także konieczność zapewnienia trwałej i inkluzywnej odbudowy społeczno-gospodarczej oraz zwiększenia odporności systemów opieki zdrowotnej.
3. Rada dostrzega jednak z zaniepokojeniem, że obecna dynamika w regionie Indo-Pacyfiku spowodowała silną geopolityczną konkurencję, która dodatkowo zwiększyła rosnącą presję na handel i łańcuchy dostaw, a także wzmocniła napięcia w obszarze technologii, polityki i bezpieczeństwa. Powszechność praw człowieka jest również kwestionowana. Sytuacja ta w coraz większym stopniu zagraża stabilności i bezpieczeństwu w regionie i poza nim, bezpośrednio wpływając na interesy UE.

4. Rada podkreśla, że strategiczne podejście i zaangażowanie UE względem regionu powinny być oparte na zasadach i długoterminowej perspektywie i tym samym zwiększać zdolność UE do działania w roli podmiotu globalnego. Powinny wspierać międzynarodowy ład oparty na zasadach, równe warunki działania, a także otwarte i sprawiedliwe otoczenie handlowo-inwestycyjne, wzajemność, wzmocnienie odporności, przeciwdziałanie zmianie klimatu oraz ułatwianie konektywności z UE. Powinny także mieć na celu zabezpieczenie wolnych i otwartych morskich szlaków zaopatrzeniowych w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym, w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), co leży w interesie wszystkich stron. Zaangażowanie UE powinno przyczynić się do zwiększenia jej strategicznej autonomii i zdolności do współpracy z partnerami w celu ochrony unijnych wartości i interesów.
5. Rada podkreśla, że to odnowione zobowiązanie do działania na rzecz regionu obejmuje wszystkich partnerów chcących współpracować z UE i opiera się na już przyjętych unijnych dokumentach strategicznych dotyczących tego regionu. Unijna strategia względem regionu Indo-Pacyfiku jest pragmatyczna, elastyczna i wielowymiarowa i pozwala UE na dostosowanie i rozwijanie współpracy odpowiednio do danego obszaru polityki, tak by partnerzy mogli znaleźć płaszczyznę porozumienia w oparciu o wspólne zasady, wartości lub interesy ważne dla wszystkich stron. UE pogłębi swoje zaangażowanie na rzecz regionu Indo-Pacyfiku w szczególności z tymi partnerami, którzy już ogłosili własne podejścia w tym zakresie.
6. Rada zgadza się, że unijna strategia współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, obejmującym obszar geograficzny od wschodniego wybrzeża Afryki po państwa wyspiarskie Pacyfiku, nada nowy impuls poprzez:

6.1. *Prowadzenie współpracy z naszymi partnerami w regionie Indo-Pacyfiku:*

- a) UE będzie realizować szeroko zakrojony program działań w obrębie regionu, utrzymując z tamtejszymi partnerami komunikację i nawiązując dialogi na temat swojej nowej strategii. UE będzie współdziałać z państwami trzecimi z korzyścią dla wszystkich stron, także w ramach swojego przyszłego instrumentu finansowego na rzecz współpracy międzynarodowej oraz w ramach konkretnych krajowych i regionalnych inicjatyw Drużyny Europy. Zacieśni współpracę z organizacjami wielostronnymi i regionalnymi oraz z innymi interesariuszami, zwłaszcza z małymi rozwijającymi się państwami wyspiarskimi, korzystając ze wsparcia udzielanego w tym względzie przez unijne regiony najbardziej oddalone oraz kraje i terytoria zamorskie. Celem UE będzie promowanie skutecznego multilateralizmu opartego na zasadach. W szczególności UE będzie współpracować z regionalną strukturą kierowaną przez ASEAN, a także promować i realizować swoje cele podczas dwustronnych szczytów i na posiedzeniu w ramach dialogu Azja–Europa (ASEM). W tym kontekście UE ponownie deklaruje swoje poparcie dla centralnej pozycji ASEAN i czeka na ambitne wdrażanie nowego partnerstwa strategicznego UE–ASEAN. UE będzie także dążyć do sfinalizowania zmodernizowanych umów o partnerstwie i współpracy z Malezją i Tajlandią oraz do wynegocjowania nowej takiej umowy z Malediwami.
- b) Opracowanie spójnego ogólnego podejścia do regionu Oceanu Indyjskiego w oparciu o koncepcję współpracy z kluczowymi partnerami z Afryki i Azji. Wspólny komunikat „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką”, konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z czerwca 2020 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Afryki z października 2020 r. służą za dobrą podstawę określającą priorytety UE w zachodniej części Oceanu Indyjskiego. UE będzie wspierać partnerów z regionu Indo-Pacyfiku we wzmacnianiu struktur sprawowania rządów, promowaniu integracji gospodarczej i wzrostu gospodarczego w regionie, zapewnianiu bezpieczeństwa i ochrony szlaków morskich i lotniczych, zapobieganiu nielegalnemu handlowi, rozwiązywaniu problemów migracyjnych i zarządzaniu mobilnością, a także w ochronie zasobów naturalnych, w tym morskich, i zapewnianiu zrównoważonej gospodarki tymi zasobami, zwłaszcza wraz ze Stowarzyszeniem Współpracy Regionalnej Oceanu Indyjskiego.

- c) Utworzenie politycznego partnerstwa UE w regionie Pacyfiku w oparciu o planowaną umowę o partnerstwie z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz protokół do tej umowy dotyczący regionu Pacyfiku – które zastąpią umowę z Kotonu – a także o umowę o partnerstwie gospodarczym zawartą przez UE z partnerami z regionu Pacyfiku. UE zintensyfikuje swoje polityczne i strategiczne zaangażowanie i będzie uważnie monitorować rozwój sytuacji geopolitycznej w regionie. Będzie kontynuować współpracę na forach regionalnych, takich jak Forum Wysp Pacyfiku, Rada Organizacji Regionalnych w regionie Pacyfiku i Wspólnota Pacyfiku, a także współpracę dwustronną z partnerami w obszarach, w których wpływ jej działań byłby największy. Mowa tu m.in. o walce ze zmianą klimatu i kryzysem dotyczącym różnorodności biologicznej, wzmacnianiu zarządzania oceanami, wspieraniu odbudowy po klęskach żywiołowych, ułatwianiu handlu i promowaniu bezpieczeństwa poprzez przeciwdziałanie transgranicznej przestępczości zorganizowanej na morzu, np. piractwu, a także przestępstwom przeciwko środowisku, cyberprzestępczości oraz handlowi ludźmi, bronią i narkotykami.

6.2. *Wspieranie globalnego programu społeczności międzynarodowej:*

- a) UE będzie współpracować z partnerami z regionu Indo-Pacyfiku w zakresie ochrony i propagowania praw człowieka, m.in. podnosząc kwestię równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt oraz podkreślając, że prawa człowieka są powszechne, niepodzielne, współzależne i wzajemnie powiązane. Udział społeczeństwa obywatelskiego w tworzeniu inkluzywnych i zamożnych społeczeństw jest nieodzowny. Aby wzmocnić te wartości, UE dąży do pogłębienia dialogu z państwami regionu Indo-Pacyfiku zarówno w stosunkach bilateralnych, jak i na forach wielostronnych. Współpracując, UE i partnerzy o podobnych poglądach z regionu Indo-Pacyfiku mogą mieć większy wpływ na globalny program w dziedzinie praw człowieka.
- b) Opracowywanie konkretnych inicjatyw współpracy, takich jak zielone sojusze i zielone partnerstwa, na rzecz wsparcia porozumienia paryskiego i Konwencji o różnorodności biologicznej, w ramach dążeń do zapewnienia ambitnych celów i norm środowiskowych, zrównoważonej gospodarki zasobami naturalnymi, w tym wodą, oraz transformacji w kierunku czystej i neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym. UE, wraz z partnerami, sformułuje ambitne polityki w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej oraz długoterminowe strategie obniżania emisyjności, wzmacniając jednocześnie zrównoważone finansowanie. Podczas wdrażania międzynarodowych aspektów nowej strategii UE w zakresie przystosowania do zmiany klimatu oraz unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 uwaga zostanie skupiona na tych partnerach z regionu Indo-Pacyfiku, których potrzeby są największe – zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem.

- c) Kontynuacja unijnych działań w zakresie zarządzania oceanami, a zwłaszcza działań na rzecz ochrony i zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morskich. Nastąpi to dzięki członkostwu i aktywnemu udziałowi UE w odpowiednich organach zajmujących się rybołówstwem, w tym w regionalnych konwencjach morskich i regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa, a także dzięki utworzeniu partnerstw w sprawie zrównoważonych połowów. Będzie to wkład w ulepszenie zarządzania rybołówstwem i w rozwój obszarów przybrzeżnych w państwach partnerskich, który obejmie również rybołówstwo łodziowe; wkład ten przyczyni się do zrównoważonej gospodarki żywnościowej w całym łańcuchu wartości i polegać będzie m.in. na przeciwdziałaniu nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom. Towarzyszące temu inicjatywy obejmą utworzenie chronionych obszarów morskich, rozwiązywanie problemów związanych z zanieczyszczeniem morza i erozją obszarów przybrzeżnych, tworzenie zrównoważonych niebieskich gospodarek oraz promowanie obserwacji oceanów i badań oceanicznych.
- d) Kontynuacja działań na rzecz zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi w regionie Indo-Pacyfiku w celu ograniczenia możliwości wystąpienia zagrożeń, którą pogłębia zmiana klimatu, oraz zapewnianie odporności społeczności znajdujących się w trudniejszym położeniu, w tym przymusowo wysiedlonych osób przebywających na obszarach, które są w wysokim stopniu narażone na klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka. Z myślą o ułatwieniu realizacji tych konkretnych celów rozważa się podjęcie współpracy w zakresie badań naukowych i innowacji, a także usług satelitarnych, np. programu Copernicus.
- e) Priorytetowe traktowanie sektora zdrowia jako nowego istotnego obszaru współpracy. Pandemia COVID-19 pokazała, jak ważna jest wielostronna współpraca w tej kluczowej dziedzinie. UE powinna zapewnić bezpieczne i zróżnicowane łańcuchy dostaw w obszarze farmaceutyki i przemysłu związanego ze zdrowiem, tak aby umożliwić dostęp do bezpiecznych, skutecznych i wysokiej jakości produktów leczniczych i zdrowotnych. Niezbędna jest wymiana najlepszych praktyk stosowanych w systemach opieki zdrowotnej, także dotycząca zarządzania kryzysowego i strategii zapobiegania pandemiom, wzajemność w zakresie regulowania podróży i otwierania granic, a także ścisła współpraca zapewniająca sprawiedliwsze, zdrowsze i bardziej przyjazne dla środowiska systemy żywnościowe. UE wspiera partnerów z regionu Indo-Pacyfiku, w tym w ramach programu COVAX polegającego na podejmowaniu globalnych wspólnych działań w celu zabezpieczenia dostępu do szczepionki przeciwko COVID-19 w krajach o niskim i średnim dochodzie. W czasach kryzysu priorytetem pozostanie zapewnianie unijnej ochrony konsularnej naszym własnym obywatelom.

6.3. *Postępy w realizacji naszego programu gospodarczego i ochrona naszych łańcuchów dostaw:*

- a) UE będzie nadal promować swoje najważniejsze interesy, zasady i cele gospodarcze, w tym w zakresie zrównoważonego rozwoju, dążąc do odbudowy społeczno-gospodarczej i wzrostu gospodarczego, które będą solidne, wyważone i inkluzywne, a także do zapewnienia zdrowej polityki makroekonomicznej, budowania zdolności instytucjonalnych i wspierania integracji regionalnej. UE będzie rozwijać dialog z państwami o podobnych poglądach z regionu Indo-Pacyfiku w drodze opracowywania przyszłościowych strategii pro wzrostowych na rzecz odpornego i trwałego ożywienia naszych gospodarek. Dywersyfikacja łańcuchów dostaw powinna przyczynić się do zapewniania odporności europejskiej gospodarki, zwłaszcza najbardziej wrażliwych ekosystemów przemysłowych, a także do zmniejszenia strategicznej zależności od surowców krytycznych. UE będzie także współpracować z państwami regionu Indo-Pacyfiku w celu zreformowania WTO z myślą o zrównoważonym i skutecznym wielostronnym systemie handlu.
- b) UE będzie musiała wzmocnić swoją strategiczną pozycję w handlu i wyrównać warunki działania w regionie Indo-Pacyfiku z uwzględnieniem niedawnych istotnych umów regionalnych, takich jak wszechstronne i progresywne porozumienie o partnerstwie transpacyficznym (CPTPP) oraz wszechstronne regionalne partnerstwo ekonomiczne (RCEP). UE będzie nadal badać możliwości zawarcia ambitnych umów handlowych i inwestycyjnych w regionie, takich jak umowy zawarte z Japonią, Republiką Korei, Singapurem i Wietnamem, a także będzie negocjować takie umowy. Jej celem będzie zawarcie umów o wolnym handlu z Australią, Indonezją i Nową Zelandią oraz kontynuowanie prac w zakresie kompleksowej umowy inwestycyjnej z Chinami. UE będzie nadal analizować możliwość zacieśnienia stosunków gospodarczych z Indiami. Potwierdza swój ambitny program w dziedzinie handlu i zrównoważonego rozwoju i zintensyfikuje dążenia do wdrożenia wspomnianych umów. UE będzie nadal wspierać kwalifikujące się państwa w regionie za pośrednictwem ogólnego systemu preferencji taryfowych, mając na celu wyeliminowanie ubóstwa, stymulowanie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, promowanie praw człowieka i praw pracowniczych oraz włączenie tych państw do globalnych łańcuchów wartości.

6.4. *Odgrywanie naszej roli w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności:*

- a) UE będzie dalej rozwijać partnerstwa i zwiększać synergie z partnerami o podobnych poglądach i stosownymi organizacjami w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności. Polegać to będzie m.in. na reagowaniu na wyzwania zagrażające bezpieczeństwu międzynarodowemu i obejmie – przy pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego – takie zagadnienia jak bezpieczeństwo morskie, szkodliwe działania w cyberprzestrzeni, dezinformacja, zagrożenia pojawiające się wraz z nowymi i przełomowymi technologiami, zwalczanie terroryzmu, brutalnego ekstremizmu i zagrożeń hybrydowych oraz zwiększanie odporności na te zjawiska, przeciwdziałanie przestępczości zorganizowanej i nielegalnemu handlowi. Do innych priorytetów należy zaliczyć nierozprzestrzenianie broni jądrowej, kontrolę zbrojeń i kontrolę wywozu technologii podwójnego zastosowania. Współpraca w ramach misji i operacji WPBiO powinna zostać zacieśniona dzięki zawarciu specjalnych umów, dzięki projektowi przewidującemu pogłębienie współpracy w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem, a także dzięki aktywnemu uczestnictwu w najważniejszych w regionie forach zajmujących się bezpieczeństwem, takich jak Forum Regionalne ASEAN. UE będzie także dążyć do zawarcia z partnerami w regionie nowych umów w sprawie ram udziału zgodnie z konkluzjami Rady z maja 2018 r. w sprawie zwiększenia współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem, zachęcając te państwa do intensywniejszego uczestnictwa w misjach i operacjach WPBiO.
- b) W ramach wzmocnionego mandatu i w związku z poszerzonym zasięgiem operacji EUNAVFOR Atalanta Rada z zadowoleniem przyjmuje wkłady wnoszone przez siły morskie azjatyckich państw partnerskich, mające na celu pomoc w przeciwdziałaniu aktom piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii; Rada apeluje też o organizowanie większej liczby wspólnych ćwiczeń i o częstsze zawijanie do portów w tym obszarze. Korzystając z doświadczeń nabytych w zakresie ochrony najważniejszych szlaków morskich na Oceanie Indyjskim w ramach morskiej orientacji sytuacyjnej, UE podjęła decyzję o rozszerzeniu zasięgu geograficznego działań programu CRIMARIO II, tak aby oprócz Oceanu Indyjskiego zasięg ten objął też Azję Południową i Południowo-Wschodnią – celem jest przyczynienie się do zwiększenia bezpieczeństwa morskich szlaków komunikacyjnych z UE. UE zbada możliwość powielenia doświadczenia z programu CRIMARIO w południowej części Pacyfiku.

- c) Ocena tego, czy w regionie Indo-Pacyfiku możliwe jest wyznaczenie morskich obszarów zainteresowania, z uwzględnieniem wniosków dotyczących koncepcji skoordynowanej obecności na morzu i pierwszej oceny tej koncepcji. Zgodnie ze strategią UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego i odnośnym planem działania celami koordynowania obecności UE na morzu – opartej na dobrowolnym udziale państw członkowskich – mogą być m.in.: współpraca z marynarkami krajów partnerskich i w stosownych przypadkach budowanie ich zdolności; wprowadzenie całościowego monitorowania bezpieczeństwa morskiego i wolności żeglugi zgodnie z prawem międzynarodowym, a w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS); a także podjęcie działań służących zapewnieniu ochrony przed zagrożeniami środowiskowymi na przedmiotowym obszarze. Koncepcja skoordynowanej obecności na morzu jest odrębna od misji i operacji WPBiO, jednak może przyczynić się do sprostania bieżącym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa w regionie. Państwa członkowskie dostrzegają, jak ważna jest znacząca obecność europejskich sił morskich w regionie Indo-Pacyfiku.

6.5. *Dbanie o wysokiej jakości konektywność:*

- a) UE będzie nadal realizować swoje priorytety i działania w zakresie wysokojakościowej i zrównoważonej konektywności w regionie, w szczególności dzięki praktycznej współpracy instytucji i państw członkowskich UE z tymi partnerami w terenie, którzy podzielają zasady wysokojakościowej i zrównoważonej konektywności opartej na międzynarodowych normach i standardach oraz równych warunkach działania. Wymaga to określenia jasnych priorytetów dotyczących wszystkich wymiarów konektywności – cyfrowego, transportowego, energetycznego i ludzkiego – promowania wysokojakościowych projektów infrastrukturalnych spójnych z Zasadami G-20 dotyczącymi inwestowania w infrastrukturę dobrej jakości oraz najwyższych standardów przejrzystości i transformacji ekologiczno-cyfrowej. Celem będzie stymulowanie wzrostu gospodarczego i długoterminowych korzyści zgodnie z bieżącymi pracami zmierzającymi do stosowania unijnego globalnego podejścia do konektywności, przy jednoczesnym zachęcaniu do inwestowania kapitału prywatnego i przy udziale przedsiębiorstw UE, a tam gdzie możliwe – przy wykorzystaniu przyszłego unijnego instrumentu finansowego na rzecz współpracy międzynarodowej. Powinno się przy tym uwzględnić priorytety określone podczas procesu programowania, np. Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus i innych instrumentów finansowych. Należy rozpocząć działania w zakresie strategicznej komunikacji, tak aby lepiej wyeksponować zaangażowanie UE.

6.6. *Zintensyfikowanie naszej współpracy w dziedzinie badań, innowacji i cyfryzacji:*

- a) UE zacieśni współpracę z partnerami o podobnych poglądach z regionu Indo-Pacyfiku w obszarze szkolnictwa wyższego, nauki i techniki, przede wszystkim w ramach programu „Horyzont Europa”, tak aby skorzystać z dostępnej w regionie, wyjątkowej wiedzy technicznej w zakresie kluczowych technologii prorozwojowych z myślą o pobudzeniu zielonego wzrostu, w tym zaawansowanych procesów produkcyjnych, materiałów zaawansowanych oraz nauk biologicznych, nanotechnologii i technologii recyklingu. Program „Erasmus+” wesprze mobilność w szkolnictwie wyższym i działania na rzecz budowania zdolności. W tych dziedzinach UE będzie dążyć do synergii z programowaniem przyszłego unijnego instrumentu finansowego na rzecz współpracy międzynarodowej, mając na celu sformułowanie całościowej europejskiej polityki współpracy regionalnej. UE będzie chciała zapewnić wzajemność i równe warunki działania zgodnie z globalnym podejściem do badań naukowych, innowacji, edukacji i osób młodych. Będzie też promować kontakty międzyludzkie i zwiększać mobilność studentów, naukowców i pracowników.
- b) UE będzie współdziałać z partnerami o podobnych poglądach na rzecz upowszechniania administracji cyfrowej, stosując ambitniejsze globalne standardy i podejścia regulacyjne, także w odniesieniu do sztucznej inteligencji, zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym unijnymi wartościami i zasadami dotyczącymi prywatności, ochrony i bezpieczeństwa danych; jednocześnie będzie wspierać otwarty handel i transgraniczne przepływy danych. UE będzie współpracować z partnerami o podobnych poglądach w celu promowania bezpieczeństwa i odporności infrastruktury krytycznej, w tym bezpieczeństwa łańcucha dostaw sieci 5G. UE uznaje znaczenie, jakie globalna, otwarta, wolna, stabilna i bezpieczna cyberprzestrzeń ma dla trwałego dobrobytu, wzrostu, bezpieczeństwa, konektywności i integralności naszych wolnych i demokratycznych społeczeństw, i podkreśla wagę ochrony praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności w cyberprzestrzeni. Kluczem do odblokowania pełnego potencjału cyfryzacji w regionie Indo-Pacyfiku będzie spójne podejście do współpracy z tamtejszymi partnerami o podobnych poglądach. W szczególności konieczne jest wyeliminowanie przepaści cyfrowej poprzez inwestycje w poprawę łączności cyfrowej, przy jednoczesnym promowaniu konwergencji norm i wartości.
7. Rada zwraca się do Komisji i Wysokiego Przedstawiciela, aby do września 2021 r. przedstawili wspólny komunikat na temat unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku.